

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 37**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2029

Stockholm, Söndag,

Mårnate.

Jag håller med om som du säger att det
vare roligt att komma i oordentlig brevväxling
igen. Det är därför som jag i dag skriver
ett långt brev, börjar på det återstående —

På Fredag innan jag ännu hade varit och
blivit maskhandlad gick jag till Barrier. Jag
hade helst inte bort gått, men jag ville
nu gärna veta något om mina affärer. Det
blev aldrig fövligt på stället, och jag tyckte,
att jag hade pinats länge nog med att inte veta
var jag skulle ta pengarna ifrån. Resultatet var gau-
ska bra. Jag får 6000 för novellerna och dessutom har
han tryckt om Fästa. Det var mycket skönt att få
veta.

BARRIER var väldigt som alltid och såde några
vackra and om den nya bokser, men några stora
förväntningar på den ha nog inte varken han eller
jag. Jag är näst bara jag får pengarna, sedan skall jag
svälja avettat med jämmod, därför att jag känner,
att jag snart skall kunna göra bättre saker. Blei-
deustann var han mycket förtjust i, men knappast
i någon annan av de nu utkommande. Österling
rätt snag och Hultströms ironiska skildring
sittet tråkigt. Han behövde till dig och frågade
om du hade kommit igång med något. Klavare
över ställiga tider. Vårbäckerna hade ingenting
gått. Jag torde inte fråga om din efter de preliminä-
rena. Bättre att ingenting veta, utan bli överro-
skad av en ny upplaga. Han bjöd mig hem till
sig, men jag måste säga nej. Jag hade kommit
att jag var där i några timmar och bara hade gått

in till honom för att få höra litet nytt. Enel-
serhid var jag knuspt hemma på hotellet, förvä-
Marbergs ringde på. Det var Betty's födelsdag
och de hade en liten hyvning. Jag ville inte
gå dit utan svarade, att jag redan hade biljett
till Butimma teatern. Jag kunde inte vara i sä-
skap, där man kom att prata och skratta. Jag
fruktade, att en fruntimmer skulle komma, på in-
timmen säg jag Faderen. Alla spelat och såmningi-
manche i de första akterna, men tredje akten så
våldsam och hyggelig och gripande att jag nästan sett
naken. På ^{den} lördag, ja det var igår förmiddag kl
11 blevo alla mina tankar upplösta. Det var
åtta utlingar, som togs bort och det gjordes inte så
väst ont. Jag är rätt mörig, men det prägar, men
jag kunde mig rätt kuslig efteråt. Och jag blev
inte kall. Jag blev lämnad. Och jag var förfärlig
ut. Men detta ^{odlat} är ju det som varst ^{förring} i många för
jag ha varit och på Tisdag för jag precisariska
tanker. Men hur på onsdag. Ja du vet hur
satt Betty är, hon ringde på och ville bjuda på
middag och teater. Jag kunde inte rätt förklara
hur jag hade det, i telefon mitt blund alla bygnad
utan måste gå upp. Han var ursam och säg lika
mig ut som vanligt och ni talade väst mest om
dig. Ja, jag kunde inte talaförstås. Men jag fick
veta av henne, att du hade fått brev, och det var
det bästa av allt, annars hade ditt ^{väst} sista brev
rent skrämt i hjärn mig. I dag fick jag höra
från dig själv, att det var rätt. Han låg ut
väl efter dig, annars tycker jag, att brevet är
bra. Jag tror, att melankolien beror på lågsta-
dena gång. Ja nog var det väl om du
kunde göra något för honom, men det
går väl inte. Du älskar jag dig god skriv

tycker och god tycker med allt vad den gör

Ö i i skivan